

Urkunden-Sammlung zur Geschichte der auswärtigen Verhältnisse der Mark Brandenburg und ihrer Regenten

...

namentlich in Beziehung auf Anhalt, Bayern, Böhmen, ... und andere
Länder ; [Urkunden-Sammlung für die Geschichte der auswärtigen
Verhältnisse]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1843

CCCXVII. Der Markgraf H. von Brandenburg vereignet der Comthurei des
Deutschen Ordens in Halle gewisse von ihr erkaufte Zehnthebungen, am
11. März 1303.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56055](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56055)

et fratres, cum proprietatibus et libertatibus eorum singulis in vigore stabili perpetuo permanere, omnia ipsorum bona mobilia seu immobilia per illustrem Marchionem Albertum Brandenburgensem, nostrum Patrum clare memorie, ipsi et suis confratribus data et concessa, in terra Domini Magnopolensis sita, nec non omnia et singula privilegia, eisdem per nos vel per Patrem nostrum Ottonem, vel dictum Patrum nostrum Albertum, vel alios nostros progenitores seu predecessores nostros quoscunque, super lignis, silvis, pratis, pascuis, nemoribus, paludibus, aquis, aquarum decursibus, stagnis, piscationibus, molendinis, agris cultis vel incultis et generaliter omnibus usufructibus, donationibus seu concessionibus quibuscunque data et concessa, donatione perpetua liberaliter in nomine Domini per presentes confirmamus. Et quia institutionem seu foundationem dicte curie seu Elymofyne in Nemerow idem frater Olricus noster specialis a predicto Patro nostro Alberto inclito, et confirmationem ejusdem a nobis fieri suis servitiis et meritis procuravit; statuimus volentes omnimode, ut nullus Magistrorum Ordinis predicti Fratrem Olricum predictum a dicta amoveat curia, sed ipse cum Elimofynarum largitione et trium Sacerdotum Ordinis divini officii celebratione eandem regat cum libertatibus curiam quiete temporibus vite sue. Cum autem decesserit ab hac luce, tunc Magister et successores sui divinum officium per tres Sacerdotes Ordinis et Elymofynam eodem modo observare perpetuo tenebuntur, sicut idem Frater Swaf suis temporibus tenuit et possedit. Testes hujus sunt Hinricus de alvensleve et Geuehardus senior de Alvensleve, Bernhardus de Plozke, Droyseko nostre curie Dapifer, Gerckinus de molendorp, nostri Milites, et alii quam plures fide digni. Actum et datum in Werbelino, Anno Millesimo tricentesimo secundo, Quinta feria ante festum beati Martini Episcopi.

Nach dem Originale des K. Geh. Kab.-Archives, Joh. Orden Kiste IX., Vol. VII. Einen sehr fehlerhaften Abdruck dieser Urkunde enthält Buchholz, Geschichte Thl. IV., Urk. N.º. S. 148.

CCCXVII. Der Markgraf H. von Brandenburg verzeignet der Comthurei des Deutschen Ordens in Halle gewisse von ihr erkaufte Zehnthebungen, am 11. März 1303.

In nomine domini Amen. Nos H. dei gratia Marchio Brandenburgensis et de Landesperch uniuersis christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, salutem in domino. Quoniam ea, que geruntur in tempore, ne simul labantur cum lapsu temporis, necesse est [ea] linguis testium uel scriptis memorie perhennari; Hinc est, quod notum esse uolumus omnibus presentem paginam inspecturis, quod in honorem dei et beate uirginis Marie et ob specialem gratiam et fauorem, quam gerimus ad dominum Commendatorem et ad christi milites in Hallis, proprietatem donamus super XV. mansos minus quartali, sitos in ulla Brunstorff et Bedere, decime, quam decimam rite et iuste emerunt contra filios filiorum domini Conradi Kunt uidelicet Friderici et Joannis et Conradi. Hanc igitur decimam cum omni proprietatis titulo donamus perpetuis temporibus possidendam. In cuius rei testimonium presentem damus literam nostri sigilli munimine roboratam. Testes, qui pre-

sentibus affuerunt, dominus Hinricus de Lauchstede, dominus H. de Hunleue, Hode de Reueningen, Fr. Garfridus dictus Muk curie magister in Jodendorff et Jo. plebanus in Trandorf, Fratres domus Theutonicorum et alii quamplures fide digni. Datum Lacstede, Anno domini MCCCIII. feria secunda post dominicam, qua cantatur Oculi mei semper.

Nach Ludwig Reliqu. Mspt. V. 116. und Wilkii Ticemannus App. 169.

CCCXVIII. Die Markgrafen von Brandenburg, Otto, Konrad, Johann und Woldemar, gründen die Stadt Arnescrone oder Deutsch-Krone im Posenischen, am 23. April 1303.

Nos Otto, Conradus, Johannes, Woldemarus¹⁾, Marchiones de Brandenburg et de Landesberch, Vniuersis presentem paginam uisuris eterne lucis uisione²⁾ perpetuo consolari. Non finit humana fragilitas, ut cunctorum, que agit homo, certam perhennemque possit habere memoriam. Ideo infirmitate sue homines uirtute rationis³⁾ et ingenio consulentes, in scripta redigunt, quidquid memoria dignum inter se ordinant et disponunt. Ob hanc causam etiam nos cartam presentem conscribi iussimus, que quedam a nobis ordinata liquido continet in se scripta, Quam sigillorum nostrorum appendiciis⁴⁾, fidelibusque testimoniis ideo roboramus, ut ratum et stabile habeatur, quidquid in ea cernitur exaratum. Igitur quoniam nobis et sapientioribus in populo nostro uile uidebatur, ut iuxta uolzen⁴⁾ ciuitas poneretur, dedimus operam illi rei, fundationemque illius ciuitatis cum prefectura porreximus militibus honestis et providis, nostris subditis, Ulrico de Sceninghe⁵⁾ et Rodolfo de Livendale⁶⁾, ciuitatemque ipsam uolumus appellari Arnescrone⁷⁾. Huic ciuitati damus octo mansos et ducentos mansos agrorum, forma tali et modo, sicut inferius est notatum. In sexaginta et quatuor mansis dicte ciuitatis incole uillam ponent, ita uidelicet, ut quatuor mansos ad usus sacerdotis doti libere tribuant, sexaginta uero mansos aliis illius uille incolis diuident excolendos. Hec uilla sub ciuili iure sedebit, soluetque redditus ciuitati. Et quidquid in hac uilla et intra istos⁸⁾ sexaginta et quatuor mansos ad uillam pertinentes utilitatis esse poterit, ad usum pertineat ciuitatis⁹⁾: et de redditibus huius uille et de utilitate, que in ipsa uel intra spacium campi eius esse poterit, nichil nobis perueniet (proueniet?), [sed] neque fundatoribus ciuitatis inde aliquid cedit. Ecclesiam huius uille non officiat plebanus dicte ciuitatis, sed habeat ipsa uilla sacerdotem per se, pastoremque proprium animarum. Huius ecclesie beneficium perpetuo porrigat quicumque prefectus fuerit ciuitatis. Ex istis¹⁰⁾, sexaginta quatuor mansis ad uillam ordinatis, remanent centum et quadraginta quatuor mansi, de quibus est taliter ordinandum. Quatuor mansos et centum habebit ciuitas pro mensura et

1) Racinski: — Woldemarus Marchiones de Brandenburg et de Landsberg. 2) Ledebur: uisionis, Racz.: uisione perpetuo consolati. 3) Racz.: rationibus. 4) Racz.: Walzen. 5) Racz.: Ulrico Themneko. 6) Racz.: Lebendal. 7) Racz.: Welcz siue Arnescrone. 8) Racz.: totos. 9) Racz.: Ciuitas mit einem Punkte versey. 10) Ledebur: Istis ohne Ex. *) Ledebur: appendenciis.